

דברי הנחמים

סבא, למה כיפה אדומה עצובה!

מפני שהיא גילתה כי הואב אכל את סבתא!

איזה מין שטויות אתה מספר לילד, במקום לגלות לו שפיתית אותי להצביע ד"ש!

הבורסה מקדמת

את הספורט

— במשך שנים השקעתי בלוטו, בפיס ובטוטו — בכה לי בטלפון מומו שין. לילות שלמים — הוא המשיך — לא עצמתי עין עד בוקר בוקר, קנסטה ורמי. איפה לא הייתי? במונטה-קרלו! בלאס-וגאס! אפילו שבעי-שלוש ניסיתי! ועדיין אין לי אפילו פנטהו משלי!

— אל תבכה — שח לו סאחבק — נמצא הפיתרון לבעייתך! — ומהו?

— לך לבורסה!

— שמעתי את העצה הזאת — אמר מומו — אבל מה לעשות ואיני מבין דבר במניות?

— אין דבר קל יותר מלהשקיע בבורסה! — הכריז סאחבק לתוך השפופרת. אבל איך מתחילים עם זה בכלל?

— ראשית עליך להשיג טופס. כמו בטוטו?

— בדיוק כמו בטוטו! — שח סאחבק — בהבדל אחד, שכאן משחקות יותר ממאה קבוצות, שקוראים להן חברה בע"מ.

— שיגעון — אמר מומו — אתה פשוט מסמן קבוצות, כמו בטוטו, ומביא את הטופס לסוכן?

— לבנק — תיקנתי אותו — את הטופס מביאים לבורסקאים, שיושבים בבנק.

— מי אלה?

— בורסקאים? פושטי עורות! מומחי הבנק לניירות-ערך. הם ינסו לעזור לך לסמן את הטופס שלך. אבל אתה, חכם, תעשה להם, „כן כן“ בראש, ואל תשמע לאף מילה שלהם.

— אז איך אני יודע במה להשקיע? — שאל מומו.

— אתה יודע, מפני שלפניך מונחת טבלת הבורסה הלאומית.

— כמו הליגה הלאומית?

— אותו העיקרון בהבדל שכאן, כדי שקבוצה אחת תרוויח, אין צורך שאחרת תפסיד.

— אתה רציני?

— רציני עד עצבות — שחתי — מומחי טוטו ותיקים, שעברו לבורסה, נדהמים בתחילה להיווכח כי בשבועות מסויימים כל הקבוצות מרוויחות, ובשבועות מסויימים — רק הפסדים.

— איך זה יכול להיות?

— ככה זה ואל תשאל למה, כי אף אחד לא מבין.

— אז איך בכל זאת יודעים במה להשקיע?

— ישנן, כמובן, קבוצות מועדפות — הסביר סאחבק — לשם כך כדאי לברר מה המצב בקבוצה.

— צריכים להכיר את המאמן?

— דומה. פה קוראים לו מנכ"ל. מנכ"ל טוב מוציא כל קבוצה מהבוץ. אם, למשל, מספרים לך שלווינסון נשאר בבנק הפועלים, אתה יודע שהם לא יירדו.

— הויס שלי — אמר מומו — עובד במפעלי יס-המלה, והוא אמר לי שיש להם קבוצה מאד מגובשת של פועלים.

— תשקיע! — שחתי — אני מבסוט ממך, מומו, יש לך תפיסה מהירה. אבל אל תתחיל להרים את האף, והיזהר מאי-דייבי.

— עייפים?

— מתנהלים בכבודות. כושר גופני לקוי.

— שמעת משהו — אמר מומו — על סטוק בל"ל?

— קבוצה טכנית טובה — שחתי — אבל סובלים מחוסר מבקיעי שערים.

— והמיזרחי למוכ"ז?

— רק מלמיליאן יושיע!

— ניחש שעשיתי בדיוק מה שאמרת — אמר מומו — כמה זה ייצא לי?

— קשה לנקוב סכומים — שחתי — כדאי שתכין תיקי-עור, כי מסלי פלסטיק הכסף יפול לך דרך החורים.

— נשמע שיגעון — אמר מומו — אתה בטוח שאף אחד עוד לא הפסיד בזה?

— זה לא אמרתי — אמרתי — אבל מי שמפסיד, לא איכפת לו.

— איך זה?

— אתה מפסיד בהרגשה טובה, כי אתה יודע שהכסף הולך למטרה חשובה.

— איזה מטרה?

— הבורסה מקדמת את הספורט בישראל! הבורסה קונה לכל ספקולנט אלפא-רומאו ספורט! רק בזכות משקיעים כמודך יכולים הספקולנטים המוכשרים להתאמן מדי חורף בסקי בהרי שווייץ! מומו — הכרזתי לפני הטריקה — אתה הולך לעשות מעשה חשוב!

קפה הכור

— יהודי נכנס למכס בחיפה, נושא עימו שק גדול, מלא בסחורה כלשהי. הדובר הוא נחצ'ה הסופרמרקטיסט, שתפס אותי לפנות ערב בצרכניה.

— מה יש לך בשק? — שואל המוכס — ממשיך נחצ'ה.

— אוכל לציפורים! — עונה היהודי.

— פותח המוכס את השק ומוצא בו קפה.

— האם ציפורים אוכלות קפה? — תמה המוכס.

— השיב לו היהודי:

— ירצו יאכלו. לא ירצו, לא יאכלו!

— ביקשתי מנחצ'ה שיסלח לי.

— בדיחה ישנה! — שחתי.

— חכה! — אמר נחצ'ה — זו לא בדיחה! לפני שנה, כאשר מחירי-הקפה בעולם הגיעו לשיא שלא היה כמותו, מגיע שוב אותו יהודי למכס בחיפה. הפעם הוא מביא עימו מאה אלף שקי קפה.

— מה הבאת הפעם? — שואל המוכס.

— זה בשביל עליית — עונה היהודי.

— ומה עושה מזה עליית? — תמה המוכס.

— עליית — משיב היהודי — עושה מזה נסי-קפה לציפורים.

— יש כאן כמות שתספיק לשנים! — מתפלל המוכס — האם חברת עליית אינה חוששת להיתקע עם זה?

— אין חשש כזה — משיב היהודי — מדעני חברת עליית הצליחו לפתח זן מיוחד של ציפורים המכורות לנסי-קפה. בשעה שמגישים לפניה את הנס, הן מציצות במחיר, מציצות קצת, אך אוכלות הכל!

— ציף ציף ציף — שח סאחבק, הכניס לסל קופסה של נס, ועף החוצה.